

Pe o scenă numită viață

Adina Speranta

Se ceartă-n mine două firi,
una mai veche, alta nouă,
în versul meu n-ai ce s-admiri,
acum e soare, acum plouă.

Mă cheamă florile din munți,
dar viscolul îmi prinde glezna,
copacii mei sunt azi cărunți,
le sapă-n rădăcină bezna.

Nu am puterea să mai fug,
stăpână-i iarna peste toate,
ce să înham la vechiul plug
să trec prin brazdele uscate?

Din ce-am avut, nimic nu am,
și dacă-n vremurile ninse
am îngropat adânc un ram
ce-n treacăt fruntea îmi atinse

e ca în timpul ce va fi,
prin devenirea rece, goală,
de cine-am fost va aminti
în poezia mea finală.

adina v.

24.03.2021